

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM

KINH PHẠM VŨNG **BỒ TÁT GIỚI**

Dịch giả: HT.THÍCH TRÍ TỊNH

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

KINH PHẠM VŨNG BỒ TÁT GIỚI

Hòa Thượng Thích Trí Tịnh
dịch

Nam mô Thanh Tịnh Pháp Thân Tỳ Lô Giá Na
Phật (3 lần)

Chúng thọ Bồ Tát giới lắng nghe!

Quy mạng Lô Xá Na,
Mười phương Kim Cương Phật.
Đảnh lễ đức Di Lặc
Sẽ hạ sanh thành Phật.
Nay tụng ba tụ giới,
Bồ Tát đều cùng nghe.
Giới như đèn sáng lớn,
Soi sáng đêm tối tăm.
Giới như gương báu sáng,
Chiếu rõ tất cả pháp.
Giới như châu Ma-Ni,

Rưới của giúp kẻ nghèo.
Thoát khổ mau thành Phật,
Chỉ giới này hơn cả.
Vì thế nên Bồ Tát,
Phải tinh tấn giữ gìn.

Thưa Đại Chúng ! Nay già chết gần kề, Phật Pháp sắp diệt, chư đại chúng, vì muốn đắc đạo, nên nhất tâm cầu cầu tinh tấn. Chư Phật do nhất tâm tìm cầu tinh tấn, nên đặng quả chứng vô thượng chánh đẳng chánh giác, huống là các pháp lành khác.

Nhân lúc còn mạnh khỏe, các Ngài phải gắng sức, siêng tu các pháp lành. Đâu nên chẳng gấp cầu đạo, lại chần chờ, đợi già yếu. Còn mong mỗi thú vui gì ?...

Ngày nay đã qua.
Mạng sống giảm dần.
Như cá cạn nước.
Nào có vui chi !

HỎI : Chúng nhóm chưa ?

ĐÁP : *Mô Phật, Chúng đã nhóm*

HỎI : Hòa hợp không ?

ĐÁP : *Mô Phật, Hòa hợp.*

HỎI : Chúng nhóm để làm gì ?

ĐÁP : *Mô Phật, thuyết giới Bồ Tát.*

HỎI : Người chưa thọ giới Bồ Tát và người không thanh tịnh ra chưa ?

ĐÁP : *Mô Phật, Trong đây không có người chưa thọ giới Bồ Tát và người không thanh tịnh.*

HỎI : Có bao nhiêu vị Bồ Tát khiếm diện, thuyết dục và thanh tịnh ?

ĐÁP : *Trong đây không có Bồ Tát khiếm diện thuyết dục và thanh tịnh.*

Hỏi: Đại đức lắng nghe, nay tháng (có trăng, không có trăng), ngày (15, 30), đại chúng cùng về tại trụ xứ này tụng giới, nếu tăng phải thời mà đến, Tăng thuận nghe, hòa hợp thuyết giới, bạch như thế, tác bạch có thành không ?

Đáp: *Mô Phật thành*

Bắt đầu tụng :

Thưa Đại Chúng ! Nay tôi sắp tụng lời tựa về pháp đại thừa của chư Phật. Đại chúng lắng lắng lóng nghe. Trong đây vị nào biết mình có tội phải sám hối. Sám hối thời được an vui. Không sám hối thì tội lỗi càng thêm nặng. Người không có lỗi thì im lặng. Vì im lặng nên biết đại chúng thanh tịnh.

Chư Đại Chúng, hãy lắng nghe ! Sau khi đức Phật diệt độ, trong thời mạt pháp, nên phải tôn kính Ba La Đề Mộc Xoa. Ba La Đề Mộc Xoa chính là giới pháp này. Trì giới này thời như đi trong đêm tối gặp đèn sáng, như nghèo được châu báu, như bệnh được lành, như người tù được thả, như kẻ đi xa được về nhà. Nên biết rằng giới pháp này là bậc Thầy sáng suốt của đại chúng, không khác đức Phật còn tại thế.

Nếu không có lòng sợ tội, thì tâm lành khó phát sanh. Cho nên trong kinh có lời dạy : Chớ xem thường những lỗi nhỏ mà cho là không tội, giọt nước nhỏ lần lần đầy cả chum lớn. Lúc tạo tội chừng trong giây phút, rồi sẽ phải chịu nghìn

muôn năm sầu khổ nơi địa ngục. Một phen bị đọa lạc mất thân người, thời muôn kiếp khó được lại thân.

Sắc trẻ chuyển biến không dừng, dường như ngựa chạy. Mạng người vô thường, mau hơn nước dốc. Ngày nay dầu còn, khó đảm bảo được ngày mai. Đại chúng mỗi người nên nhất tâm cần cầu tinh tấn. Chớ biếng nhác trễ lười, phóng túng ngủ nghỉ. Ban đêm phải nhất tâm niệm Phật tham thiền, chớ để thời gian nhàn luống qua vô ích, mà sau này ăn năn không kịp.

Đại Chúng ! Mỗi người nên nhiếp tâm cung kính y theo giới pháp này như pháp tu hành, chuyên cần học tập.

Chư Đại Chúng ! Nay làm phép bố tát tụng Bồ Tát giới. Đại chúng nên nhất tâm nghe kỹ.

Ai có tội thời phát lồ. Người không tội thời im lặng. Vì im lặng nên biết đại chúng thanh tịnh, có thể bắt đầu tụng giới Bồ Tát.

Tôi đã tụng lời tựa của giới Bồ Tát rồi. Nay xin hỏi trong đại chúng đây có thanh tịnh không ? (3 lần)

Thưa Đại Chúng ! Trong đây thanh tịnh, vì im lặng. Việc ấy như thế mà suốt biết.

Nam mô Phạm Võng Hội Thượng Phật Bồ Tát .
(3 lần)

Phật thuyết

PHẠM VÕNG KINH
BỒ TÁT TÂM ĐỊA PHẨM

Bấy giờ, đức Phật Lô Xá Na vì trong đại chúng lược giảng “Tâm địa” như chùng đầu sợi lông trong số trăm nghìn hằng hà sa bất khả thuyết pháp môn.

Ngài kết: *“Tâm địa đây chính là lời của tất cả chư Phật thời quá khứ đã giảng, tất cả Phật thời vị lai sẽ giảng và tất cả Phật thời hiện tại đang giảng. Cũng là pháp môn mà tất cả Bồ tát đã học, sẽ học và đương học.*

Ta đã từng trăm A tăng kỳ kiếp tu tập tâm địa này, do đó ta được hiệu là Lô Xá Na. Chư Phật! Các ngài đem lời giảng của ta đây hầu mở con đường tâm địa cho hết thấy chúng sanh”.

Liền đó, từ trên tòa Thiên Quang Sư Tử rực rỡ nơi thế giới Liên Hoa Đài Tạng, đức Phật Lô Xá Na phóng ra

những tia sáng. Trong tia sáng ấy có tiếng nói với chư Phật đang ngự trên nghìn cánh sen báu: “*Các ngài thọ trì phẩm Tâm Địa Pháp Môn của ta đây, rồi tuần tự đem giảng lại cho nghìn trăm ức Thích Ca cùng tất cả chúng sanh. Ai nấy đều nên thọ trì đọc tụng và nhất tâm vâng làm*”.

Sau khi lãnh thọ phẩm Tâm Địa Pháp Môn, chư Phật đang ngự trên nghìn cánh sen báu cùng trăm nghìn đức Thích Ca đồng đứng dậy rời khỏi tòa Sư tử . Toàn thân của các ngài chiếu ra vô số tia sáng. Trong mỗi tia sáng ấy đều hóa hiện vô lượng đức Phật, đồng thời tung lên vô lượng hoa đẹp xanh, vàng, đỏ, trắng để cúng dường đức Phật Lô Xá Na. Cúng dường xong, chư Phật từ tạ trở về. Khi rời khỏi thế giới Liên Hoa Đài Tạng, chư Phật vào chánh định “*Thể tánh hư không hoa quang*”, mỗi ngài trở lại chốn cũ, dưới cội Bồ đề nơi cõi Diêm Phù.

Sau khi ra khỏi chánh định “*Thể tánh hư không hoa quang*”, đức Phật mới ngự trên tòa Kim Cương Thiên Quang Vương và Diệu Quang Đường mà giảng về Thập Thế Giới Hải.

Rồi đức Phật giảng pháp Thập Trụ nơi cung Đế Thích, giảng pháp Thập Hạnh nơi cung trời Diêm Ma, giảng

pháp Thập Hồi Hương nơi cung trời Đâu Suất, giảng pháp Thập Thiên Định nơi cung trời Hóa Lạc, giảng pháp Thập Địa nơi cung trời Tha Hóa, giảng pháp Thập Kim Cương nơi cõi Sơ Thiên, giảng pháp Thập Nhân nơi cõi Nhị Thiên, giảng pháp Thập Nguyên nơi cõi Tam Thiên, và sau cùng ở Tứ Thiên, nơi cung của Đại Tự Tại Thiên Vương, đức Phật giảng Phẩm Tâm Địa Pháp Môn mà thuở trước đức Phật Lô Xá Na đã giảng ở thế giới Liên Hoa Đài Tạng. Tất cả nghìn trăm ức đức Thích Ca ở nơi thế giới của mình, đều giảng nói như thế cả. Như trong phẩm “Hiền Kiếp” đã nói.

Bấy giờ, Đức Phật Thích Ca Mâu Ni, từ lúc sơ khởi hiện thân nơi Thế Giới Liên Hoa Đại Tạng, rồi qua phương Đông đến tại cung của Thiên Vương, diễn nói kinh « Ma thọ Hóa ». Sau đó ngài giảng sinh nơi cõi Nam Diêm Phù Đề tại nước Ca tỳ La, vua Bạch Tịnh là thân phụ, và hoàng hậu Ma gia là sinh mẫu, nữ danh của Ngài là Tất Đạt Đa.

Xuất gia bảy năm, ba mươi tuổi thành đạo, hiệu Ngài là Thích Ca Mâu Ni Phật.

Từ Bảo Tòa Kim Cương Hoa Quang nơi đạo tràng Tịch diệt nhãn đến nơi của Đại Tự Tại Thiên Vương,

trong mười nơi ấy đức Phật tuần tự ngự đến thuyết pháp.

Lúc đó nhân khi xem bảo tràng lưới của Đại Phạm Thiên Vương, đức Phật vì đại chúng mà giảng kinh Phạm Võng.

Ngài dạy rằng : Vô lượng thế giới dường như lỗ lưới. Mỗi thế giới đều khác nhau cả, khác nhau đến số vô lượng. Giáo pháp của Phật cũng như vậy .

Đức Phật đã tám nghìn lần đến thế giới Ta bà này, ngự trên bảo tòa bảo tòa kim Cương Hoa Quang nhấc đến ngự nơi cung của Đại Tự Tại Thiên Vương, lược giảng « tâm Địa Pháp Môn » cho cả thấy đại chúng trong những pháp hội ấy.

Sau đó từ cung của Thiên Vương, Đức Phật trở xuống ngự dưới cội bồ đề nơi cõi Diêm Phù, vì tất cả chúng sinh trên quả đất này, hạngười phạm phu tối mà giảng một giới pháp kim cương Quang Minh Bảo giới. Giới Pháp này là lời thường trì tụng của Phật Lô Xá Na, khi Ngài mới phát Bồ Đề tâm trong thời kỳ tu nhân của Ngài. Giới pháp này cũng chính là bốn nguyên của tất cả Phật, là bốn nguyên của tất cả Bồ Tát và là chủng tử của Phật tánh.

Tất cả chúng sinh đều có phật Tánh. Tất cả ý thức , sắc, tâm, là tình là tâm đều vào trong phạm vi giới pháp phật tánh. Vì chắc chắn thường có chính nhân, nên chắc chắn Pháp thân thường trụ.

Mười Ba La Đề Mộc xoa như thế xuất hiện trong đời. Giới pháp này là chỗ kính trọng của tất cả chúng sanh trong ba thuở.

Giờ đây, đức Phật sẽ vì trong đại chúng này mà giảng lại Giới phẩm vô tận tạng, là Giới Phẩm của tất cả chúng sinh, bốn nguyên tự tánh thanh tịnh.

Nay ta là Lô Xá Na
Đương ngồi trên đài Liên Hoa.
Trên nghìn cánh sen đơm vòng.
Mỗi cánh sen trăm ức cội.
Một cội một Phật Thích Ca
Đều ngồi dưới cội Bồ Đề
Đồng thời thành chánh giác đạo.
Nghìn trăm ức Phật như vậy
Lô xá na là bốn thân.
Nghìn trăm ức Phật Thích Ca
Đều đem theo vi trần chúng

Cùng nhau đến tại chỗ ta
Để nghe ta tụng Phật giới,
Ta liền giảng môn Cam Lộ
Bây giờ nghìn trăm ức Phật,
Trở về đạo tràng của mình,
Đều ngồi nơi cội Bồ đề
Tụng mười trọng bốn mươi tám
Giới của bốn sư Xá Na,
Giới như vàng nhật nguyệt sáng,
Cũng như chuỗi bảo ngọc châu
Chúng Bồ Tát như vi trần
Do giới này mà thành Phật,
Đây là Đức Xá Na tụng
Ta đây cũng tụng như vậy.
Các ông tân học Bồ Tát
phải cung kính thọ trì giới!
Khi thọ trì giới này rồi
Nên truyền lại cho chúng sanh,
lắng nghe ta đang trì tụng
Pháp Ba La Đề Mộc Xoa
Là giới tạng trong Phật Pháp

Đại chúng lòng nên tin chắ :
Các người là Phật sẽ thành
Ta đây là Phật đã thành
Thường có lòng tin như vậy
Thời giới phàm đã trọn vẹn
Tất cả những người có tâm
Đều nên nhiếp hộ Phật giới
Chính là vào hàng chư Phật.
Đã đồng hàng bậc Đại giác
Mới thật là con chư Phật
Đại chúng đều nên cung kính,
Chí tâm nghe lời ta tụng.

Thuở ấy, đức Phật Thích Ca Mâu Ni lúc mới thành đạo vô thượng chánh giác, trong khi ngồi dưới cội Bồ Đề, Ngài bắt đầu kiết Bồ Tát Giới . Ngài dạy rằng:

Hiếu thuận với cha mẹ, sư tăng, Tam-Bảo. Hiếu thuận là pháp chỉ đạo. Hiếu gọi là giới, cũng gọi là cấm giới.

Liền đó từ nơi kim khẩu đức Phật phóng ra vô lượng tia sáng. Bây giờ có đến trăm vạn ức đại chúng, các Bồ Tát, mười tám Phạm Thiên, sáu cõi trời Dục, mười sáu Đại Quốc Vương đồng chấp tay chí tâm nghe đức Phật tụng giới pháp đại thừa của tất cả chư Phật.

Đức Phật nói với các vị Bồ Tát rằng :

Nay ta cứ mỗi nửa tháng tự tụng giới pháp của chư Phật. Tất cả hàng Bồ Tát sơ phát tâm, nhấn đến các Bồ Tát Thập Phát Thú, Thập Trưởng Dưỡng, Thập Kim Cương, Thập Địa cũng tụng giới ấy. Vì thế nên giới quang từ miệng ta phóng ra. Phóng ra là vì có nguyên do, chớ chẳng phải vì vô có. Giới quang ấy chẳng phải màu xanh, vàng, đỏ, trắng và đen; chẳng phải sắc pháp cũng chẳng phải tâm pháp; chẳng phải pháp hữu, pháp vô, cũng chẳng phải pháp nhơn, pháp quả. Nó chính là bốn nguyện của chư Phật, là căn bản của chúng Phật tử. Vì thế nên chúng Phật tử phải thọ trì, phải đọc tụng, phải học kỹ giới pháp này.

Chúng Phật tử hãy lắng nghe ! Nếu là người thọ giới Bồ Tát này, không luận là Quốc vương, Thái tử, các Quan chức hay Tỳ Kheo, Tỳ Kheo Ni, không luận là chư Thiên cõi sắc, cõi Dục; không

luận là hàng thứ dân, huỳnh môn, dân nam, dân nữ hay hàng nô tỳ; cũng không luận là tám bộ quỷ thần, Thần Kim Cương, hay loài súc sanh, nhân đến kẻ biến hóa, hễ ai hiểu được lời truyền giới của Pháp Sư thì đều thọ được giới, và đều gọi là thanh tịnh thứ nhất.

MƯỜI GIỚI TRỌNG

Đức Phật bảo các Phật tử rằng :

Có mười điều giới trọng. Nếu người thọ giới Bồ Tát mà không tụng điều giới này, thì người này không phải Bồ Tát, không phải là Phật tử. Chính ta cũng tụng như vậy.

Tất cả Bồ Tát đã học, sẽ học và đang học !

Đã lược giảng xong tướng trạng của giới Bồ Tát cần nên học, hết lòng kính trọng phụng trì.

Đức Phật dạy :

1.- GIỚI SÁT SANH

Nếu Phật tử, hoặc tự mình giết, bảo người giết, phương tiện giết, khen tặng sự giết, thấy giết mà tùy hỷ, nhân đến dùng bùa chú để giết, duyên giết, cách thức giết, nghiệp giết.

Phàm tất cả loài hữu tình có mạng sống đều không ý giết. Là Phật tử lẽ ra phải luôn luôn có lòng từ bi, lòng hiếu thuận, lập thể cứu giúp tất cả chúng sinh mà trái lại tự phóng tâm nổi lòng sát sinh, Phật tử này phạm « Bồ Tát Ba La Di tội ».

2.- GIỚI TRỘM CƯỚP

Nếu Phật tử tự mình trộm cướp, bảo người trộm cướp, phương tiện trộm cướp, nhân đến dùng bùa chú trộm cướp ; nhân trộm cướp, duyên trộm cướp, cách thức trộm cướp ...Tất cả tài vật có chủ, dầu là của quý thần hay của kẻ giặc cướp, nhân đến một cây kim, một ngọn cỏ đều không được trộm cướp. Là Phật tử, lẽ ra phải luôn luôn có lòng từ bi, lòng hiếu thuận, thường giúp cho mọi

người được phước, được vui, mà trái lại trộm cướp tài vật của người, Phật tử này phạm « Bồ Tát Ba La Di tội ».

3.- GIỚI DÂM DỤC

Nếu Phật tử, tự mình dâm dục, bảo người dâm dục, với tất cả phụ nữ, các loài cái, loài mái, cho đến Thiên nữ, quỷ nữ, thần nữ cùng phi đạo mà hành dâm : nhân dâm dục, duyên dâm dục, cách thức dâm dục, nghiệp dâm dục. Là Phật tử, đối với tất cả không được cố dâm dục. Lẽ ra phải có lòng hiếu thuận, cứu độ tất cả những chúng sinh, đem pháp thanh tịnh khuyên dạy người, mà trái lại không có tâm từ bi, làm cho mọi người sinh việc dâm dục, không lựa súc sinh, cho đến hành dâm với mẹ, con, chị, em trong lục thân, Phật tử này phạm « Bồ Tát Ba La Di tội ».

4.- GIỚI VỌNG NGŨ

Nếu Phật tử, tự mình nói vọng ngữ, bảo người vọng ngữ, phương tiện vọng ngữ : nhân vọng ngữ, duyên vọng ngữ, cách thức vọng ngữ, nghiệp vọng ngữ. Nhấn đến không thấy nói thấy, thấy nói không thấy, hoặc thân vọng ngữ, tâm vọng ngữ. Là Phật tử, lẽ ra Phật luôn luôn chính ngữ, chính

kiến, và cũng làm cho tất cả chúng sinh có chính ngữ, chính kiến, mà trái lại làm cho mọi người tà ngữ, tà kiến, tà nghiệp, Phật tử này phạm « Bồ Tát Ba La Di tội ».

5.- GIỚI BÁN RƯỢU

Nếu Phật tử, tự mình bán rượu, bảo người bán rượu : nhân bán rượu, duyên bán rượu, cách thức bán rượu, nghiệp bán rượu, tất cả rượu không được bán - Rượu là nhân duyên sinh tội lỗi. Là Phật tử, lẽ ra phải làm cho tất cả chúng sinh có trí huệ sáng suốt, mà trái lại đem sự mê say điên đảo cho tất cả chúng sinh. Phật tử này phạm « Bồ Tát Ba La Di tội ».

6.- GIỚI RAO LỖI CỦA TỬ CHÚNG

Nếu Phật tử, tự miệng rao nói tội lỗi của Bồ Tát xuất gia, Bồ Tát tại gia, Tỳ Kheo, Tỳ kheo Ni, hoặc bảo người rao nói những tội lỗi ấy : nhân rao nói tội lỗi, duyên rao nói tội lỗi, cách thức rao nói tội lỗi, nghiệp rao nói tội lỗi. Là Phật tử, khi nghe những kẻ ác, ngoại đạo cùng người nhị thừa nói những điều phi pháp, trái luật trong Phật pháp, thời phải luôn luôn có lòng từ bi giáo hóa những kẻ ác ấy cho họ sinh tín tâm lành đối với đại thừa,

mà trái lại Phật tử lại tự mình rao nói những tội lỗi trong Phật pháp. Phật tử này phạm « Bồ Tát Ba La Di tội ».

7.- GIỚI TỰ KHEN MÌNH CHÊ NGƯỜI

Nếu Phật tử, tự khen mình chê người, cũng bảo người khác khen ngợi mình chê người : nhân chê người, duyên chê người, cách thức chê người, nghiệp chê người . Là Phật tử, lẽ ra phải thay thế chịu những sự khinh chê khổ nhục cho tất cả chúng sanh, mình nhận lấy việc xấu, nhường cho người việc tốt. Nếu Phật tử tự phô trương tài đức của mình, mà dìm che điều hay tốt của người, làm cho người bị khinh chê, Phật tử này phạm « Bồ Tát Ba La Di tội ».

8.- GIỚI BỎN XẺN THÊM MẮNG ĐUÔI

Nếu Phật tử, tự mình bỏn xẻn, bảo người bỏn xẻn : nhân bỏn xẻn, duyên bỏn xẻn, cách thức bỏn xẻn, nghiệp bỏn xẻn. Phật tử khi thấy những người bần cùng đến cầu xin, phải cấp cho theo chỗ cần dùng của họ. Mà Phật tử lại đem lòng giận ghét, cho đến không cho một mảy, có người đến cầu học giáo pháp, cũng chẳng nói một kệ một câu, lại

còn xua đuôi quở mắng, Phật tử này phạm « Bồ Tát Ba La Di tội ».

9.- GIỚI GIẬN HỒN KHÔNG NGUÔI

Nếu Phật tử, tự mình giận, bảo người giận : nhân giận, duyên giận, cách thức giận, nghiệp giận. Người Phật tử lẽ ra phải làm cho tất cả chúng sinh được những căn lành không gây gổ ; thường có lòng từ bi, lòng hiếu thuận. Mà trái lại, đối với trong tất cả chúng sinh, cho đến trong loài phi chúng sinh, đem lời ác mạ nhục, còn thêm dùng tay, chân, dao, gậy để đánh đập mà vẫn chưa hả dạ cho đến nạn nhân kia lấy lời nhỏ nhẹ xin lỗi, cầu sám hối tạ tội , nhưng vẫn còn không hết giận, Phật tử này phạm « Bồ Tát Ba La Di tội ».

10.- GIỚI HỦY BÁNG TAM BẢO

Nếu Phật tử, tự mình hủy báng Tam Bảo, xúi người hủy báng Tam Bảo : nhân hủy báng, duyên hủy báng, cách thức hủy báng, nghiệp hủy báng. Phật tử nghe một lời hủy báng Tam Bảo của ngoại đạo và kẻ ác, còn đau lòng như ba trăm cây nhọn đâm vào tim mình, huống là tự miệng mình hủy báng Không có đức tin và lòng hiếu thuận đối với Tam Bảo, lại còn giúp sức cho những kẻ ác, kẻ tà

kiến hủy báng nữa, Phật tử này phạm « Bồ Tát Ba La Di tội ».

Này các Phật tử trên đây là mười giới trọng của Bồ Tát, các Phật tử cần nên học..

Trong mười giới trọng này không nên trái phạm một giới nào cả, dầu một mảy nhỏ như vi trần, huống chi phạm đủ cả mười giới ư ! Nếu có người nào trái phạm, thời người ấy hiện đời không được phát Bồ đề tâm, rồi cũng mất ngôi Quốc Vương, ngôi Chuyển Luân Vương, ngôi Tỳ Kheo, Tỳ Kheo Ni ; cũng mất những quả « Thập Phát Thủ, « Thập Trưởng Dưỡng », Thập Kim Cương », « Thập Địa », tất cả diệu quả Phật tính thường trú đều mất, đọa trong ba ác đạo, trong hai kiếp, ba kiếp chẳng được nghe danh tự của cha mẹ và Tam Bảo. Vì thế nên không được phạm một giới nào cả. Tất cả Bồ Tát các Ngài đã học sẽ học và hiện nay học. Mười giới như thế cần nên học, hết lòng kính trọng phụng trì. *Trong phẩm «Bát vạn oai nghi có giảng rộng ».*

48 GIỚI KHINH, chúng con xin lược tụng phần này :

Đức Phật bảo các vị Bồ Tát rằng : Đã giảng mười giới trọng rồi, nay tôi sẽ nói về bốn mươi tám giới khinh :

- 1.- GIỚI KHÔNG KÍNH THẦY BẠN**
- 2.- GIỚI UỐNG RƯỢU**
- 3.- GIỚI ĂN THỊT**
- 4.- GIỚI ĂN NGŨ TÂN**
- 5.- GIỚI KHÔNG DẠY NGƯỜI SÁM TỘI**
- 6.-GIỚI KHÔNG CÚNG DƯỜNG THỈNH PHÁP**
- 7.- GIỚI KHÔNG ĐI NGHE PHÁP**
- 8.- GIỚI CÓ TÂM TRÁI BỎ ĐẠI THỪA**
- 9.- GIỚI KHÔNG KHÁN BỊNH**
- 10.- GIỚI CHỨA KHÍ CỤ SÁT SINH**
- 11.- GIỚI ĐI SÚ**
- 12.-GIỚI BUÔN BÁN PHI PHÁP**
- 13.- GIỚI HỦY BẢNG**
- 14.- GIỚI PHÓNG HỎA**
- 15.-GIỚI DẠY GIÁO LÝ NGOÀI ĐẠI THỪA**
- 16.- GIỚI VÌ LỢI MÀ GIẢNG PHÁP LỘN LẠO**
- 17.- GIỚI CẬY THỂ LỰC QUYÊN TỎI**

**18.- GIỚI KHÔNG THÔNG HIỂU MÀ LÀM THẦY
TRUYỀN GIỚI**

19.- GIỚI LƯỠNG THIỆT (lưới đôi chiều)

20.-GIỚI KHÔNG PHÓNG SINH

21.- GIỚI ĐEM SÂN BÁO SÂN, ĐEM ĐÁNH TRẢ ĐÁNH

22.-GIỚI KIỆU MẠN KHÔNG THỈNH PHÁP

23.-GIỚI KHINH MẠN KHÔNG TẬN TÂM DẠY

24.- GIỚI KHÔNG TẬP HỌC ĐẠI THỪA

25.- GIỚI TRI CHÚNG VỤNG VỀ

26.- GIỚI RIÊNG THỌ LỢI DƯỠNG

27.- GIỚI THỌ BIỆT THỈNH

28.- GIỚI BỆNH THỈNH TĂNG

29.- GIỚI TÀ MẠNG NUÔI SỐNG

30.- GIỚI QUẢN LÝ CHO BẠCH Y

31.-GIỚI KHÔNG MUA CHUỘC

32.- GIỚI TỒN HẠI CHÚNG SANH

33.- GIỚI TÀ NGHIỆP GIÁC QUÁN

34.- GIỚI TẠM BỎ BỒ ĐỀ TÂM

35.- GIỚI KHÔNG PHÁT NGUYỆN

36.- GIỚI KHÔNG PHÁT THỆ

37.- GIỚI VÀO CHỖ HIỂM NẠN

38.-GIỚI TRÁI THỨ TỰ TÔN TY

39.- GIỚI KHÔNG TU PHƯỚC HUỆ

40.- GIỚI KHÔNG BÌNH ĐẲNG TRUYỀN GIỚI

41.- GIỚI VÌ LỢI LÀM THẦY

42.- GIỚI VÌ NGƯỜI ÁC MÀ GIẢNG GIỚI

43.- GIỚI CỐ MÓNG TÂM PHẠM GIỚI

44.- GIỚI KHÔNG CÚNG DƯỜNG KINH LUẬT

45.- GIỚI KHÔNG GIÁO HÓA CHÚNG SINH

46.- GIỚI THUYẾT PHÁP KHÔNG ĐÚNG PHÁP

47.- GIỚI CHẾ HẠN PHI PHÁP

48.- GIỚI PHÁ DIỆT PHẬT PHÁP

Thưa đại chúng trên đây là bốn mươi tám giới khinh, các vị phải thọ trì. Chư Bồ Tát thưở đời quá khứ đã tụng, chư Bồ Tát thưở đời vị lai sẽ tụng, chư Bồ Tát hiện tại đương tụng.

Đức Phật dạy rằng : Tất cả đại chúng, Quốc vương, Vương tử, các quan, Tỷ Kheo, Tỷ kheo Ni, tín nam, tín nữ thấy, những người thọ trì giới Bồ Tát, nên phải thọ trì đọc tụng giảng thuyết biên chép quyền giới pháp Phật tinh thường trụ để lưu thông mãi mãi. Tất cả chúng sanh xoay vần truyền dạy lẫn nhau không dứt. Do đây, được gặp

chư Phật, được chư Phật trao tay. Đòi đòi khỏi hẳn ba ác đạo và tám chỗ nạn. Thường được thác sinh trong loài người, hay cõi trời.

Nay ta ở dưới cội Bồ đề này, lược giảng giới pháp của chư Phật. Tất cả đại chúng phải nhất tâm học Ba la Đề Mộc Xoa, hoan hỉ phụng hành.

Như phần « khuyến học » trong phẩm « Vô tướng thiên vương » mỗi mỗi đều giảng rõ.

Lúc đó chư vị Học sĩ trong cõi tam thiên ngời lóng nghe đức Phật tụng giới, hết lòng kính trọng, hoan hỉ thọ trì.

Đức Phật Thích Ca Mâu Ni giảng xong về mười vô tận giới pháp trong phẩm « Tâm địa pháp môn » của đức Phật Lô Xá Na đã giảng nơi thế giới Liên Hoa Đài Tạng lúc trước. Nghìn trăm ức đức Thích Ca cũng đồng giảng như vậy.

Từ cung Đại Tự Tại Thiên Vương đến dưới cây Bồ đề này, thuyết pháp cả mười chỗ, vì tất cả Bồ Tát và vô số đại chúng thọ trì đọc tụng giải thuyết pháp nghĩa cũng như vậy.

Nghìn trăm ức thế giới, Liên Hoa Đài Tạng thế giới, vi trần thế giới, chư Phật cũng giảng thuyết như vậy.

Tất cả Phật tâm tạng, địa tạng, giới tạng, vô lượng hạnh nguyện tạng, nhân quả Phật tính thường trụ tạng. Tất cả chư Phật giảng thuyết vô lượng pháp tạng như thế đã xong

Hết thấy chúng sanh trong nghìn trăm ức thế giới đều thọ trì, hoan hỷ phụng hành.

Người trí nhiều Định Huệ
thọ trì được pháp này
lúc còn chưa thành Phật
được hưởng năm điều lợi :
Một là Thập Phương Phật.
Thương tưởng hộ trì luôn.
Hai là lúc lâm chung,
Chánh niệm lòng an vui.
Ba là sanh chỗ nào,
cùng Bồ Tát làm bạn.
Bốn là những công đức,
giới độ đều thành tựu.
Năm, đời này, đời sau,
Đủ giới và phước huệ

đây là các Phật tử
người trí khéo nghĩ lường
kẻ trước tướng chấp ngã
không thể được pháp này
người trầm không trệ tịch
cũng không gieo giống được
muốn nầy mầm bồ đề
trí huệ soi thể gian
Phải nên quan sát kỹ
Thật tướng của các pháp :
Không sinh cũng không diệt,
không thường lại không đoạn
chẳng đồng cũng chẳng khác
chẳng đến cũng chẳng đi.
Trong thể nhất tâm ấy
siêng tu tập trang nghiêm,
công hạnh của Bồ Tát
Phải tuần tự học tập.
Nơi học, nơi « Vô học »
chớ móng tướng phân biệt,
Đây là « đệ nhất đạo ».
Cũng gọi pháp đại thừa.
Hết thấy lỗi hí luận
Đều từ đây dứt sạch
Vô thượng trí của Phật

đều do đây mà thành.
Vì thế nên Phật tử
Phải phát tâm đồng mãnh
Nghiêm trì giới của Phật
Tròn sạch như minh châu.
Chư bồ tát quá khứ
Đã từng học giới này
Hàng vị lai sẽ học,
Người hiện tại đương học.
Đây là đường Phật đi,
Là chỗ Phật khen ngợi.
Ta đã giảng giới xong
Phước đức nhiều vô lượng,
Hồi hướng cho chúng sanh
Đồng đến “Nhất thể trí”,
Nguyện ai nghe pháp này
Đều được thành Phật đạo.

X PHẦN HỒI HƯỚNG

Trên đài Liên Hoa Tạng
Đức Phật Xá Na Tôn
Lược giải Tâm Địa pháp môn
Truyền lại chư Thế Tôn

Khinh, trọng phân rành rõ
Tất cả được nhờ ơn.

Nam mô Phạm Võng Giáo Chủ Lô Xá Na Phật
Biến Pháp Giới Tam Bảo (3 lần)

*Nam Mô A Di Đà Phật, kính bạch đại tăng, nay
tăng sai con tụng giới, vì 3 nghiệp không siêng
nặng, tụng giới vẫn không xuôi, khiến đại
chúng ngồi lâu mệt mỏi, kính xin đại chúng từ
bi bố thí hoan hỷ cho.*

KIẾT KINH KỆ

Trời, A Tu La, Dạ Xoa thấy
Ai đến nghe pháp phải hết lòng
Ủng hộ Phật Pháp cho thường còn
Mọi người siêng tu lời Phật dạy.
Bao nhiêu thính giả đến chỗ này
Hoặc ở cõi đất hoặc trên không
Nương theo chánh pháp ngày đêm tu
Xót thương người đời luôn cứu hộ.
Cầu cho thế giới thường an ổn
Pháp trí vô biên lợi quần sanh

Tất cả tội nghiệp đều tiêu trừ
Dứt hẳn quả khổ vào viên-tịch.
Thường dùng giới hương thoa vóc sáng
Luôn dùng định phục mặc che thân
Hoa mẫu trí giác khắp trang nghiêm
Khắp xứ khắp nơi thường an lạc

Nam mô Hộ Pháp Chư Tôn Bồ Tát Ma Ha Tát (3 lần)

HỒI HƯỚNG CÔNG ĐỨC

Trích : www.quangduc.com